

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-6472/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća u pravnoj stvari tužitelja BRANKA JUMIĆA iz Oborova Bistranskog, Petra Jumića 13, OIB 19332120656, kojeg zastupa punomoćnik Adela Klanac-Kapša, odvjetnica u Osijeku, protiv tuženika JUMIĆ d.o.o., Grabovac, Zagorska 104, OIB 77033414262, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Belčić, odvjetnik u Osijeku, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-526/16-46 od 22. prosinca 2017., ispravljene rješenjem toga suda poslovni broj P-526/16-55 od 20. svibnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 5. svibnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-526/16-46 od 22. prosinca 2017. u dijelu točke 1. njene izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tužiteljeve tražbine u iznosu od 360.649,89 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-526/16-46 od 22. prosinca 2017. u točki 2. izreke i sudi:

Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.273,20 kn (pettisućadvjestosedamdesettri kune i dvadeset lipa) u roku osam dana.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-526/16-46 od 22. prosinca 2017. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tužiteljeve tražbine u iznosu od 1.022.726,28 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda (točka 1. izreke) i naloženo tužitelju da nadoknadi tuženiku parnične troškove u iznosu od 92.480,00 kn u roku petnaest dana (točka 2. izreke).

2. Povodom tužiteljeve žalbe protiv te presude donesena je drugostupanjska presuda poslovni broj PŽ-3478/18-5 od 22. siječnja 2019., kojom je žalba odbijena

kao neosnovana i potvrđena prvostupanska presuda u dijelu točke 1. njene izreke kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tužiteljeve tražbine u iznosu od 298.931,43 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, a u preostalom dijelu ta presuda je preinačena tako da je utvrđena osnovanom tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 723.794,85 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 61.148,50 kn u roku osam dana. Ta je presuda ispravljena rješenjem drugostupanskog suda poslovni broj PŽ-3478/18-8 od 17. svibnja 2019.

3. Tuženik je protiv dijela drugostupanske presude kojim je preinačena prvostupanska presuda izjavio reviziju, povodom koje je Vrhovni sud Republike Hrvatske donio presudu poslovni broj Rev 3282/2019-3 od 18. rujna 2019. kojom je odbio kao neosnovanu reviziju tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-3478/18-5 od 22. siječnja 2019. u dijelu kojim je utvrđena osnovanom tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 363.144,96 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda.

4. Rješenjem donesenim pod istim poslovnim brojem revizijski sud je ukinuo drugostupansku presudu u preostalom dijelu kojim je utvrđena osnovanom tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 360.649,89 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda i odlučeno o troškovima postupka, te u tome dijelu predmet vratio drugostupanskom sudu na ponovno suđenje. Također je određeno da će se o troškovima postupka u povodu revizije odlučiti u konačnoj odluci.

5. Prema tome, pravomoćno je odlučeno o tužbenom zahtjevu za utvrđenje osnovanom tužiteljeve tražbine u iznosu od 298.931,43 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, koji je odbijen kao neosnovan, i zahtjevu za utvrđene osnovanom tužiteljeve tražbine prema tuženiku u iznosu od 363.144,96 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, koji je prihvaćen.

6. Stoga je u ovom stadiju žalbenog postupka trebalo ponovo odlučiti o tužiteljevoj žalbi protiv dijela prvostupanske presude kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tužiteljeve tražbine u iznosu od 360.649,89 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda i troškovima cijelog postupka, vodeći pri tome računa da je u ponovnom suđenju sud vezan pravnim shvaćanjem na kojemu se temelji rješenje revizijskog suda (članak 394.a Zakona o parničnom postupku, „Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP).

7. O svim tužiteljevim žalbenim navodima ovaj žalbeni sud je već odlučio presudom poslovni broj PŽ-3478/18-5 od 22. siječnja 2019., dok je revizijski sud odbio revizijske razloge tuženika u odnosu na pravovremenost i dopuštenost tužbe na utvrđenje, kao i razloge kojima je tuženik osporavao osnovanost tužiteljeve tražbine po osnovi dobiti, uključujući i prigovor zastare te tražbine.

8. Iz razloga revizijske odluke o zahtjevu za utvrđenje tražbine na ime nevraćenih pozajmica, proizlazi da je ovaj sud utvrdio osnovanom tužiteljevu tražbinu po toj osnovi za razdoblje od 1999. do zaključno 2008. u ukupnom iznosu od 360.349,89 kn, iako je tužitelj u stečajnom postupku koji se vodio nad tuženikom

prijavio tražbinu na ime pozajmica do 31. prosinca 2004., čime je prekoračen tužbeni zahtjev i učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 12. ZPP-a. U prilog tome revizijski sud se pozvao na odredbu članka 180. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12) prema kojoj bi predmet raspravljanja u parnici mogla biti samo tražbina tužitelja s osnove nevraćenih pozajmica za razdoblje do 31. prosinca 2004., koju tražbinu je tužitelj prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom, koja mu je osporena i radi čijeg je utvrđenja upućen u parnicu.

9. Ponovnom ocjenom nalaza i mišljenja vještaka, posebno njegovog usmenog obrazloženja danog na ročištu za glavnu raspravu održanom 11. listopada 2017. (list 259. do 260. spisa) utvrđeno je da je na dan 31. prosinca 2004. saldo primljenih pozajmica bio 813.718,00 kn, da je nakon toga tuženik tužitelju vratio iznos od 831.524,00 kn, iz čega proizlazi da su sve pozajmice koje je tužitelj dao tuženiku do 31. prosinca 2004. bile vraćene i da je time prestala tužiteljeva tražbina na povrat onih pozajmica koje je tužitelj dao tuženiku do toga dana. To dalje znači da je osporavanje tužiteljeve tražbine po osnovi pozajmica od strane stečajnog upravitelja tuženika bilo osnovano.

10. Prvostupanjski sud je nepravilno i nezakonito odbio tužbeni zahtjev samo zato što je stečajni postupak nad tuženikom zaključen prihvatanjem i potvrđivanjem stečajnog plana i zbog takvog pogrešnog pristupa, pobijana presuda nema nikakvih razloga o odlučnim činjenicama. Unatoč tome, bitne činjenice bilo je moguće utvrditi na temelju isprava koje se nalaze u spisu i izvedenih dokaza, posebno financijskog vještačenja, koje je prvostupanjski sud izveo na prijedlog stranaka, ali ih nije ocjenjivao ni naveo činjenice koje je tim dokazima utvrdio.

11. Stoga je postupajući po odredbi članka 373.a ZPP-a ovaj žalbeni sud utvrdio da tužitelj nije dokazao osnovanost svoje tražbine po osnovi pozajmica u iznosu od 360.649,89 kn, pa je tužiteljeva žalba odbijena kao neosnovana i u tome dijelu presuda prvostupanjskog suda potvrđena, ali iz drugih razloga.

12. Budući da je prvostupanjska presuda djelomično preinačena, ovaj sud je na temelju odredbe članka 166. stavka 2. ZPP-a, ponovo odlučio o troškovima cijelog postupka jednom odlukom, uključujući i troškove revizijskog postupka. S obzirom na to da su stranke djelomično uspjele u ovom sporu o troškovima je odlučeno primjenom odredbe članka 154. stavka 2. ZPP-a.

13. U presudi ovog suda poslovni broj PŽ-3478/18-5 od 22. siječnja 2019. obrazloženo je na koje troškove imaju pravo obje parnične stranke i njihova visina. Tako su tužitelju priznati troškovi u ukupnom iznosu od 112.090,00 kn, a tuženiku u iznosu od 57.715,00 kn. Troškovima tuženika treba dodati i troškove za sastav revizije koji prema vrijednosti predmeta spora od 723.794,85 kn i prema Tbr. 10/6 i 42 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) iznose ukupno 13.575,00 kn, tako da ukupni troškovi tuženika iznose 71.290,00 kn.

14. Nakon djelomičnog preinačenja prvostupanjske presude, tužitelj je u odnosu na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva od 1.022.726,28 kn uspio sa 36%, pa od ukupno priznatih troškova ima pravo na naknadu parničnih troškova razmjerno njegovom uspjehu, dakle u iznosu od 40.352,40 kn. Tuženik je, pak, u ovom sporu uspio sa 64%, pa ima pravo na naknadu priznatih parničnih troškova razmjerno tom uspjehu u iznosu od 45.625,60 kn. Prijebojem opravdanih zahtjeva za naknadu troškova postupka obiju strana, proizlazi da tuženiku pripada razlika troškova u iznosu od 5.273,20 kn.

15. Na temelju navedenog odlučeno je kao u izreci ove odluke.

Zagreb, 5. svibnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA MATAS

Vrijeme potpisivanja:
14-05-2021
10:11:43

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=f130d4852393733343933363635139
L=ZAGREB
S=MATAS
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA MATAS

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

